

Nekteri kmetovalci, ki imajo dosti senožeti pa malo pašnikov, redijo krave do žetve v hlevu; to počivanje v zaprtem prostoru kravam in telicam (junicam) več škoduje, nego če bi jih rabili za laža dela.

Telice rejene v hlevu ostanejo vedno šibkih kosti, splah se jim život ne razvija pravilno kakor na paši, kjer se zadosti sprehodijo. Tudi škoduje kravam, če vedno stoje v hlevu; posebno za breje krave je to prav slabo.

Vsakdor je že to zapazil, da imajo take krave slabe, pokvarjene noge, ves život jim je mehkužen, in ravno taka so njih teleta. Telice se v hlevu krmljene hitro debelijo, goniti se pa nečejo in tudi nerade ostanejo breje. Vse drugače bi si pa krave in telice utrdile svoj život, ako bi ne stale vedno v hlevu pri polnih jaslilih, ampak se dobro krmile in vsak drugi ali tretji dan nekoliko za lahka dela vprezale. Večinoma redijo tudi taki kmetovalci, ki pridelujejo dosti sena, v hlevu bike, ki skoraj celo leto ne pridejo na pašnike; a tak bik ne bo nikdar prida, ker je ves omehkužen; teleta njegova so tudi slabotna, in to ne škoduje samo kmetu, ki tako ravna, ampak celi srenji in splošni živinoreji. Mlad bik se mora vedno zunaj sprehajati ali po pašnikih, ali pa tudi po njivah v prav lahko delo vprežen, kar mu prav nič ne škoduje, ampak bolj koristi, kakor če neprestano tiči v hlevu. Katere krave se lahko brez skrbi vprezajo, presodil si bode vsak sam. Breje krave v 6. mesecu niso za vprego, rabijo se za to delo le krave breje od prvega do 5. meseca. Krava, kadar je storila, naj se 4 tedne ne vprega in 3 mesece prej tudi ne. — Včasih pa pride največ dela, a kmetovalec nema dosti delavne živine; kako si bode sedaj pomagal? Vsak, kdor hoče krave za vprego rabiti, mora na to paziti, da se vse krave v tistem času ote- lijo, kedar je najmanj dela, na primer pred veliko nočjo marcija meseca. Vse to je kmetovalcu mogoče.

Kdor hoče torej krave za vprego rabiti, naj si toliko volov redi, za kolikor ima celo leto dosti opravila, da mu ne stoje po več tednov brez dela pri jaslilih. S kravami naj dela le vsak drugi dan in še takrat ne težkih, ampak le lahka opravila. Veči posestnik ali kmetovalec naj jih uporablja le za spomladanjsko setev, potem ob žetvi, ajdovi in jesenski setvi; tako mu ne bode potreba mnogo drage delavne živine rediti, ampak le toliko, kolikor je potrebuje, da si jo celo leto vprega.

Kaj storiti z drevjem, ki ga je sneg poškodoval.

Sneg, ki ga je letos sem ter tja uže na debelo padlo, poškodoval je, kakor nam gospodarji tožijo, veliko drevja.

Kaj storiti, da se škoda kolikor mogoče zmanjša?

1. Na drevesih, na katerih so večje ali manjše veje popolnoma odtrgane, morajo se rane s kakim ostrim orodjem dobro ogladiti in s smolo ali z dreves-

nim voskom tako dobro zamazati, da zrak ne more do rane, in potem še dobro ovezati. Take veje pa, katere so sicer od debla odtrgane, vendar se jih še velik del drži debla, morajo se prav varčno spet k deblu tako privezati, kakor so bile prej, in rana se mora tako obezati, hakor pri cepljenji.

2. Ona drevesa pa, na katerih je več vejic samo poškodovanih in ne od debla odtrganih, morajo se lepo obrezati, kakor se to večkrat zgodi, kedar hočemo kako drevo omladiti.

3. Če se prav dobro napravi to, kar smo zdaj omenili, in če se ravno mnogo vejic in celó vrh odreže, vendar se še mnogokrat zgodi, če je namreč deblo nepoškodovano, da drevo spet lepo krono in lep vrh dobi in kasneje gospodarju mnogo koristi.

4. Dobro je znano, da so celó velika drevesa, katera so bila s korenino izdrta, ali celó do zemlje pripognena, prav lepo rasla in rodila, če so se spet prav varčno vzdignila in dobro uravnala; in zatoorej tudi priporočamo, naj naši gospodarji tudi to poskusijo, predno posekajo drevesa celo za drva. Ker se vendar izkoreninjena drevesa v zmrzli zemlji ne morejo lahko okopati, naj se s tem delom počaka do tedaj, kedar bo zemlja spet tala, in do tistega časa naj se korenje dobro pokrije s prstjo in slamo, da ne pozebe in se ne posuši.

Gospodarske novice.

* Pri premovanji goveje živine na Bohinjski Bistrici dobili so premije za plemenske bike: Tomaž Odar iz Stare Fužine 30 gld., Andrej Preželj iz Lepence 25 gld., Simon Rozman iz Raven 20 gld., Janez Mencinger z Bohinjske Bistrice 15 gld. — Za telice: Janez Mesar diplomo priznanja, Jože Sodja z Bohinjske Bistrice 20 gld., Jože Cesar iz Jereke 15 gld., Simon Stare s Koprivnika 10 gld., Andrej Stare iz Bitenj 10 gld., Jakob Jenško iz Nomena 10 gld., Jože Ravnik iz Ravnega 10 gld., Andrej Schiller z Bohinjske Bistrice 10 gld. — Za krave: Rihard Schrey iz Zagorice 20 gld., Jakob Ravnik iz Raven 15 gld., Valentin Arh iz Črešnjice 15 gld., Matej Belec z Bohinjske Bistrice 10 gld., Margareta Ravnik z Bohinjske Bistrice. Gg. Janez Mesar in Rihard Schrey odpovedala sta se prisojenima premijama ter zato dobila diplomo priznanja.

* Kako skrbé za kmeta pri nas in kako na Ogerskem. Ogerska vlada je uže davno izprevidela, da bode dežela le tedaj napredovala gmotno, ako podpirajo kmetijstvo. Iz tega razloga porabijo na Ogerskem vsako leto veliko milijonov goldinarjev za povzdigo kmetijstva, in korist takega dejanja se je očividno pokazala na deželni razstavi v Budapešti l. 1885. Ravno kar pa beremo po časnikih, da je ogerski naučni minister Trefort ukazal, da morajo vse učiteljske pripravnice (po vinorodnih pokrajinah) narediti po 1—2 orali velike trtnice za vzgojo in cepljenje ameriških trt, da se morejo pripravniki o tej reči popolnoma praktično poučiti. No, in pri nas! Pri nas na Dolenjskem pa trte